

Sladdriga sladdar

Vi ser på ett
nytt
kabelmärke
från antipoden:
Slinkylinks

Av Lars Erik Steinick

Slinkylinks är en relativt ny kabeltillverkare stationerad i Nya Zeeland, företaget startades 1999 av Simon Holbrook och David Irvine. Det finns ju massor av idéer om hur man bäst ska tillverka kablar som lämnar ett så litet hörbart bidrag som möjligt, och Slinkylinks arbetar efter tre enkla principer:

1) Isolera med luft (kablar är till 96 % luftisolerade). 2) Använd silver som ledare. Silver är en något bättre elektrisk ledare än koppar, silveroxid är mycket bättre ledare än kopparoxid. Ledningsmaterialet är 99,9999 % rent silver. 3) Använd ett minimum av metall. Trådtjockleken är bara 0,25 mm och metallskärm saknas.

Uppbyggnad

Luft är ett erkänt bra dielektrikum, men det är inte så många kabeltillverkare som använder det, av praktiska skäl. Slinkylinks har kommit på en fiffig metod: om man lägger silvertråden löst i en slang med några millimeters diameter kommer isoleringen till största delen att utgöras av luft. Läger man fyra sådana slangar tillsammans och parallellkopplar trådarna har man en kabel med en ledningsarea på 0,196 kvadratmillimeter. Det motsvarar 24 AWG (amerikanskt mått för trådtjocklek), en rätt vanlig area för en signalkabel. I högtalarkablarna finns det också fyra eller åtta trådar per kabel (single- eller bi-wiring). Både signal- och högtalarkablarna är mjuka och lätta att hantera. En del kablar, framför allt i high-end-segmentet, är så grova och styva att det närmast blir fråga om en brottningsmatch för att få dem på plats. Inte så med Slinkylinks, de gör skäl för sitt namn.

De testade signalkablarna var terminerade med Eichmann Bullet Plugs RCA silver. Som alternativ finns de med Bullet Plugs i koppar, eller i balanserat utförande med XLR-don från Amphenol. Högtalarkablarna har schweiziska banankontakter. Det samlade kvalitetsintrycket är mycket gott.

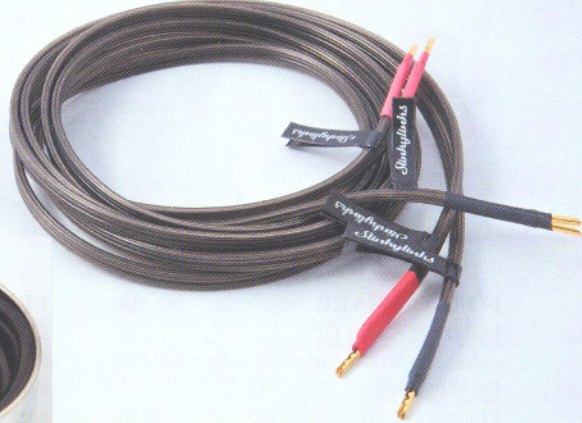
Hur låter det?

Tja, inget alls faktiskt – en bra kabel ska inte göra något väsen av sig, och det gör inte Slinkylinks kablar. Silverkablar har ju ett rykte om sig att vara ljusa och påträngande i klangen. Det finns inget av detta hos Slinkylinkarna, jag upplevde dem som helt neutrala. Det finns inget av de fräsande s-ljud som man kan höra ibland. "Klangen" är mycket homogen och neutral, basen är rapp och torr. Slinkylinks rekommenderar (givetvis) att man ska ha deras kablar i hela kedjan, och det gav en mycket detaljrik och engagerande musikåtergivning.

Jämfört med Supra Sword eller Purist Audio 20th Anniversary Aqueous är återgivningen något livligare, utan att bli sprallig. Supra och Purist drar mer åt det eleganta och sofistikerade hållet, men skillnaderna är inte stora. Jag reserverar mig som vanligt med ett detta gäller i min anläggning och i mitt lyssningsrum.

I min musiksamling finns ett antal skivor (både lp och cd) som spelas sällan, därför att de snabbt ger lyssningströtthet. Gustav

PRODUKT: SLINKYLINKS
SIGNALKABEL RS1 SILVER OCH
HÖGTALARKABEL IBW
INFORMATION: WWW.HIGHFI.SE
PRIS: SIGNALKABEL, 1,25 M
SILVER BULLET PLUGS: 3.600
KR / HÖGTALARKABEL, 3 M BI-
WIRING: 8.400 KR

Leonhardt, som är en av mina favoritcembalister, har använt en cembalo av Martin Skowronek (byggd i Bremen 1962) på många inspelningar. Det är ett lysande konsertinstrument med stor och briljant klang, men på många inspelningar låter den inte bra (cembalo är ett mycket svårinspelat instrument med sin övertonsrika klang). Han har spelat i Clavierübung I av JS Bach på tyska Harmonia Mundi; upptagningarna är gjorda mellan 1964 och 1971 (cd:n är producerad 1990). I många år betraktade jag skivorna som ospelbara, efter 10 minuter var jag så trött i öronen att jag var tvungen att bryta. Efterhand som jag bytt upp elektronik och kablar har lyssningstiden utökats, numera kan jag höra en hel cd utan problem. Men ett byte av kabel kan lätt få obehagliga konsekvenser, och jag befarade att det kunde gå snett med Slinkylinks. Silver – det kan väl aldrig fungera. Men det gjorde det – riktigt bra dessutom. Samma instrument har Leonhardt använt på flera inspelningar på Philips och Telefunken från 1970-talet och de låter mycket bra. De gamla lp-skivorna har fått nytt liv! (De inspelningarna är överlag bättre, inte så extremt närupptagna.)

Jag har lyssnat på all sorts musik, från vikingatiden och fram till våra dagar, och jag kan bara dra slutsatsen att Slinkylinks gör riktigt bra kablar. De spelar engagerande och livligt med hög närvaro, utan att bli påträngande. De fungerar utmärkt som humörhöjare, det blir aldrig tråkigt.

Slutsats

Kabeltester är notoriskt system- och personberoende, och som vanligt gäller att testa själv hemma. Det gäller även för Slinkylinks, kablar är så bra att en lyssning mycket väl kan medföra att väsentligt dyrare kablar hamnar i garderoben (eller på Blocket). Testa! ■

